

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa E. D.

przeciwko R. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 listopada 2010 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w wyroku

Sądu Apelacyjnego z dnia 25 czerwca 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 25 czerwca 2010 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 31 marca 2010 r. i zasądził od powódki na rzecz pozwanego 7.200 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Powódka w zażaleniu na zamieszczone w wyroku Sądu Apelacyjnego rozstrzygnięcie o kosztach wniosła o obniżenie kwoty 7.200 złotych do kwoty 5.400 złotych, powołując się na art. 98 § 1 k.p.c. i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2009 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej

przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz twierdząc, że nie można przyjąć, iż sprawę w postępowaniu apelacyjnym prowadził inny radca prawny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2009 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, stawki minimalne za prowadzenie spraw w postępowaniu apelacyjnym wynoszą przed sądem apelacyjnym - 75 % stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca prawny - 100 % stawki minimalnej. W niniejszej sprawie pozwany był w obu instancjach reprezentowany przez różnych radców prawnych, nie ma bowiem znaczenia, że są oni zatrudnieni w tej samej kancelarii radcowskiej, skoro przytoczony przepis odnosi się do konkretnego radcy prawnego, a nie do kancelarii radcowskiej.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).